

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Droneac Larisa, reprezentată de avocatul Răileanu Petru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 împotriva Larisei Droneac, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Droneac Larisa și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 decembrie 2014 prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2013, ÎMGFL nr. 15 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Larisei Droneac, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura planului cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL-15, SA „Termocom” a livrat energie termică.

Odată cu deschiderea contului personal, Droneac Larisa a acceptat serviciile prestate de către ÎMGFL-15, fapt care se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice, iar prin necontestarea bonurilor de plată, pârâta a acceptat tăcit calitatea serviciului prestat, respectiv, au apărut relații dintre locatar (consumator) și ÎMGFL-15 (gestionar al fondului locativ).

Prin urmare, invocând prevederile art. 20 al Hotărârii Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998 și art. art. 8 alin. (2) lit. b), 514 Cod civil, menționează că pârâta beneficiază de serviciile care sînt prestate prin rețelele comune din bloc, la fel ca și ceilalți locatari și cu toate că conform art. 10,17,18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sînt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică, pârâta nu și-a executat obligațiunile de achitare a serviciilor prestate.

Astfel, menționează reclamantul că datoria Larisei Droneac la data de 01 martie 2013 pentru energia termică, constituie suma de 12 000 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Mai indică reclamantul că necătînd la faptul că potrivit art. 617 alin. (1) lit. a) Cod civil este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii prealabile, prin intermediul facturilor expediate lunar a informat pîrîta despre necesitatea obligațiunilor de achitare a serviciilor prestate, însă careva măsuri în acest sens nu au fost întreprinse.

În drept își întemeiază cerințele în baza dispozițiilor art. art. 512, 514, 530, 572, 575, 617 Cod civil, art. art. 59, 60 din Codul cu privire la locuințe și art. art. 166, 167 CPC.

Solicită încasarea de la Droneac Larisa în beneficiul ÎMGFL-15 datoriei în mărime de 12 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea judecătoreiei Buiucani mun. Chișinău din 01 decembrie 2014, acțiunea a fost admisă integral, fiind încasat din contul Larisei Droneac în beneficiul ÎMGFL nr. 15 datoria în mărime de 12 000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 360 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 a fost respins apelul declarat de Droneac Larisa și menținută hotărîrea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate instanța de apel a invocat prevederile art. 59-60 a Codului cu privire la locuințe și Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, care indică că locatarii apartamentelor sunt datori să achite plăți pentru chirie, deservirea apartamentelor și pentru serviciile comunale pentru fiecare lună.

Totodată, instanța de apel a reținut extrasul din contul personal nr. 403396 din 30 martie 2013 și extrasul din Registrul bunurilor imobile ținut de ÎS „Cadastru și a concluzionat că Droneac Larisa este proprietarul și locatarul apartamentului 38 din str. A. Marinescu 19/1, mun. Chișinău și în perioada noiembrie 2007 – marie 2013 nu a achitat la timp și integral plata serviciilor locativ comunale, inclusiv încălzire și apă caldă acumulînd astfel o datorie în mărime de 12 000 lei, fapt ce se confirmă prin informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale pe apartamentul respectiv(f.d. 5, 13, 10-12).

A mai remarcat instanța de apel explicația reprezentantului ÎMGFL nr. 15, V. Crupnic (f.d. 80), prin care se descifrează introducerea în calcul în suma pentru energia termică înaintat Larisei Droneac a sumei de 13 061,12, și a reținut că deși, conform materialelor pricinii pentru perioada septembrie 2010-decembrie 2011 datoria Larisei Droneac formată la plata serviciilor locativ-comunale constituie 21 694,35 lei, ÎMGFL nr. 15 pretinde doar încasarea datoriei în sumă de 12 000 lei.

Astfel, ținînd cont de prevederile art. 240 alin. (3) CPC, care indică că instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, instanța de apel a apreciat ca fiind corectă concluzia primei instanțe prin care a fost încasat din contul Larisei Droneac în beneficiul ÎMGFL nr. 13 datoria în cuantum de 12 000 lei.

La 05 aprilie 2016, Droneac Larisa, reprezentată de avocatul Răileanu Petru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că nu recunoaște acțiunea înaintată de ÎMGFL nr. 15 întrucât aceasta este neîntemeiată și lipsită de careva temeuri juridice.

Susține că cuantumul plății pentru energia termică livrată a fost majorată ilegal, iar explicațiile intimatului în acest sens sunt declarative și nu se probează prin materialele cauzei.

Insistă că a achitat serviciile comunale pentru energia termică numai pentru consumul real consumat iar pretențiile ÎMGFL nr. 15 sunt neîntemeiate și lipsite de careva temeuri juridice și sunt în contradicție cu prevederile Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele copia deciziei instanței de apel din 04 februarie 2016, a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentei Droneac Larisa la data de 02 martie 2016, fapt ce denotă din scrisoarea de însoțire nr. 2a-193/15 (f.d.154), însă careva date despre recepționarea acestora de către destinatari, materialele cauzei nu conțin.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 05 aprilie 2016, împotriva deciziei instanței de apel din 04 februarie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Droneac Larisa, reprezentată de avocatul Răileanu Petru este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Droneac Larisa, reprezentată de avocatul Răileanu Petru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Droneac Larisa, reprezentată de avocatul Răileanu Petru asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Droneac Larisa, reprezentată de avocatul Răileanu Petru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Droneac Larisa, reprezentată de avocatul Răileanu Petru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu